

۱۵۳- هنگام پیش آمدن امر مهمی که باعث اندوه و نگرانی است

از مسعدة بن صدقه روایت شده است که گفت:

از امام صادق علیه السلام خواستم که مرا دعایی تعلیم فرماید، که در کارهای مهم به آن دعا کنم، پس برای من اوراقی از صحیفه‌ای کهنه خارج نمود و فرمود:

از آنچه در آن است نسخه‌ای بردار که دعای جدم علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام است برای کارهای مهم. پس آن را تماماً نوشتم، و هرگاه چیزی مرا غمگین می‌ساخت و یا گرفتارم می‌کرد به آن دعا می‌کردم و خداوند اندوهم را گشایش می‌فرمود، و غم و گرفتاری‌ام را برطرف می‌کرد و خواسته‌ام را عطا می‌کرد.

و آن دعا این است:

اللَّهُمَّ هَدَيْتَنِي فَلَهَوْتُ، وَوَعظْتَ فَقَسَوْتُ، وَأَبْلَيْتَ الْجَمِيلَ فَعَصَيْتُ، وَعَرَفْتَ فَأَصْرَرْتُ، ثُمَّ عَرَفْتَ فَاسْتَعَفَرْتُ
فَأَقَلَّتْ، فَعُدْتُ فَسْتَرْتُ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي.

خداوندا مرا هدایت کردی و غافل شدم، و اندرز گفتی و سنگدل شدم، و نیکی کردی و معصیت نمودم، و آگاه کردی و اصرار ورزیدم، باز آگاه نمودی پس طلب مغفرت نمودم، و بخشیدی و من بازگشتم و تو پوشاندی، پس تو راست سپاس ای خدای من.

تَفَحَّمْتُ أَوْدِيَةَ الْهَلَاكِي، وَتَخَلَّلْتُ شِعَابَ تَلْفِي، وَتَعَرَّضْتُ فِيهَا لِسَطَوَاتِكَ، وَبِحُلُولِهَا لِعُقُوبَاتِكَ، وَوَسَّيْتَنِي إِلَيْكَ
التَّوْحِيدُ، وَذَرَيْعَتِي أَنِّي لَمْ أَشْرِكْ بِكَ شَيْئًا، وَلَمْ أَتَّخِذْ مَعَكَ إِلَهًا، وَقَدْ فَرَزْتُ إِلَيْكَ مِنْ نَفْسِي وَإِلَيْكَ يَفِرُّ الْمُسِيءُ،
وَأَنْتَ مَفْرَعُ الْمُضْيَعِ حَظُّ نَفْسِهِ، فَلَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي.

من خود را به درهای هلاکت افکنده، و در راه‌های نابودی‌ام پای نهاده‌ام، و در آنها قرار داده‌ام خود را در معرض حمله‌هایت، و رسیدن کیفرهایت، و وسیله‌ام نزد تو یگانه پرستی است، و دستاویزم آن است که من چیزی به تو شرک نوزیدم، و همراه تو پروردگاری نگرفتم، و من به سوی تو گریخته‌ام از نفسم، که بدکار به سوی تو می‌گریزد و تو پناهگاه هر کسی هستی که بهره خود را تباه کرده باشد، پس تو راست سپاس ای خدای من.

فَكَمْ مِنْ عَدُوٍّ انْتَضَى عَلَيَّ سَيْفَ عَدَاوَتِهِ، وَشَحَذَ لِي طَبَّةَ مُدْيَتِهِ، وَأَرْهَفَ لِي شِبَا حَدِّهِ، وَدَافَ لِي قَوَاتِلَ سُومِهِ،
وَسَدَّدَ نَحْوِي صَوَابَ سِهَامِهِ، وَلَمْ تَنْمُ عَنِّي عَيْنُ حِرَاسَتِهِ، وَأَضْمَرَ أَنْ يَسُومَنِي الْمَكْرُوهَ، وَيَجْرِعَنِي زُعَافَ مَرَارَتِهِ.

چه بسیار دشمنی که شمشیر دشمنی‌اش را علیه من از نیام بیرون کشیده و دم تیغش را بر ضد من تیز کرده و سر نیزه‌اش را به قصد حمله بر من نازک ساخته و زهرهای کشنده‌اش را به آشامیدنی‌ام در آمیخته و تیرهای

اصابت کننده‌اش را به سوی من نشانه رفته و دیده‌ نگهبانی و مراقبتش نسبت به من نخفته، تصمیم گرفته که مرا هدف شکنجه و آزار و ناراحتی قرار دهد و جرعه تلخ و مرارتش را به کام من ریزد.

فَتَنظَرْتُ يَا إِلَهِي إِلَى ضَعْفِي عَنِ احْتِمَالِ الْفَوَاحِشِ، وَعَجَزِي عَنِ الْإِنْتِصَارِ مِمَّنْ قَصَدَنِي بِمُحَارَبَتِهِ، وَوَحَدْتِي فِي كَثِيرٍ عَدَدٍ مَنْ نَاوَانِي وَأَرَصَدَ لِي الْبَلَاءَ فِيمَا لَمْ أُعْمَلْ فِيهِ فِكْرِي،

ولی ای خدای من! تو ناتوانی‌ام را از تحمل بارهای گران و عجزم را از پیروزی در برابر کسی که آهنگ جنگ و مبارزه با من را دارد، دیدی؛ و تنهایی‌ام را در برابر عده زیادی که با من به عداوت و دشمنی برخاسته و در حال بی‌خبری من، در کمین گرفتار کردنم نشسته‌اند؛ مشاهده فرمودی.

فَابْتَدَأْتَنِي بِنَصْرِكَ وَشَدَدْتَ أَرْزِي بِقُوَّتِكَ، ثُمَّ فَلَلْتَ لِي حُدَّهُ وَصَيَّرْتَهُ مِنْ بَعْدِ جَمْعٍ عَدِيدٍ وَحَدَّهُ، وَأَعْلَيْتَ كَعْبِي عَلَيْهِ، وَجَعَلْتَ مَا سَدَّدَهُ مَرْدُوداً عَلَيْهِ، فَرَدَدْتَهُ لَمْ يَشْفِ غَلِيلَهُ، وَلَمْ يَبْرُدْ حَرَارَةَ غَيْظِهِ، قَدْ عَضَّ عَلَيَّ شَوَاهُ، وَأَدْبَرَ مُوَلِّياً قَدْ أَخْلَفْتَ سَرَايَاهُ.

پیش از آن که از تو یاری بخواهم، بی‌مقدمه به یاری‌ام برخاستی؛ و پشتم را به نیرویت محکم کردی؛ سپس سطوت و صولت و تند و تیزی دشمن را شکستی و پس از آن که در میان عده‌ای انبوه و افرادی فراوان جا داشت، تنه‌ایش گذاشتی؛ و مرا بر او قدرت و برتری دادی؛ و آنچه را به سوی من نشانه رفته بود، به خودش برگرداندی؛ و او را باز بازگرداندی در حالیکه جوشش خود را آرام نکرده و آتش خشمش را خنک ننموده بود، به دهان می‌گزید بر من، دست‌هایش را و پای به فرار نهاد و لشکرش را پشت سر رها کرد.

وَكَمْ مِنْ بَاغٍ بَعَانِي بِمَكَائِدِهِ، وَنَصَبَ لِي أَشْرَاكَ مَصَائِدِهِ، وَوَكَّلَ بِي تَفَقُّدَ رِعَايَتِهِ، وَأَضْبَأَ إِلَيَّ إِضْبَاءَ السَّبْعِ لِطَرِيدَتِهِ انْتِظَاراً لِانْتِهَازِ الْفُرْصَةِ لِقَرِيبَتِهِ، فَتَادَيْتُكَ يَا إِلَهِي مُسْتَعِيناً بِكَ، وَاثِقاً بِسُرْعَةِ إِجَابَتِكَ، غَالِماً أَنَّهُ لَا يُضْطَهَدُ مَنْ أُوِيَ إِلَى ظِلِّ كَنَفِكَ، وَلَنْ يَفْرَعَ مَنْ لَجَأَ إِلَى مَعَاوِلِ انْتِصَارِكَ، فَحَصَّنْتَنِي مِنْ بَأْسِهِ بِقُدْرَتِكَ.

و چه بسیار ستمگری که با نیرنگ‌هایش بر من ستم کرد، و برایم قرار داد تله‌های دام‌هایش را، و موکل ساخت بر من چشمان جستجوگرش را، و در کمین من نشست آنگونه که درنده‌ای در کمین شکار مطلوبش می‌نشیند و منتظر به دست آوردن فرصتی برای گرفتن طعمه‌اش می‌ماند، پس تو را ندا دادم ای خدای من و از تو یاری جستم و به سرعت اجابت اطمینان داشتم، و می‌دانستم که مغلوب نمی‌شود آن که در سایه حفظت پناه گیرد و پریشان نمی‌گردد آنکه پناه برد به سوی دژهای یاری‌ات، و تو مرا به قدرتت از خشم و عذاب او در حمایت گرفتی.

وَكَمْ مِنْ سَحَابٍ مَكْرُوهٍ قَدْ جَلَّيْتَهَا عَنِّي، وَعَوَّاشٍ كُرْبَاتٍ كَشَفْتَهَا، لِأَتَسْأَلَ عَمَّا تَفْعَلُ، وَلَقَدْ سَأَلْتُ فَأَعْطَيْتَ، وَلَمْ تَسْأَلْ فَأَبْتَدَأْتَ، وَاسْتَمِيعَ فَضْلِكَ فَمَا أَكْدَيْتَ، أَبَيْتَ إِلَّا إِحْسَانًا، وَأَبَيْتَ إِلَّا تَقَحُّمَ حُرْمَاتِكَ، وَتَعَدَّى حُدُودَكَ، وَالْعَفْلَةَ عَن وَعِيدِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ إِلَهِي مِنْ مُقْتَدِرٍ لَا يُغْلَبُ، وَذِي أَنَاةٍ لَا يُعْجَلُ، هَذَا مَقَامٌ مَنِ اعْتَرَفَ لَكَ بِالتَّقْصِيرِ، وَشَهِدَ عَلَي نَفْسِهِ بِالتَّضْيِيعِ!

و چه بسیار ابرهای ناپسند که از من دور ساختی، و پوشش‌های اندوه که برطرف نمودی، از آنچه انجام می‌دهی، مورد سؤال واقع نمی‌شوی، همانا از تو درخواست شد و عطا کردی، و خواسته نشد و تو آغاز نمودی، و فضل تو جستجو نشد، و تو بخل نورزیدی، جز نیکی نخواستی، و من نخواستم جز بی‌اندیشه وارد شدن به حرام شده‌هایت، و گذشتن از حدودت و غافل ماندن از تهدیدت، پس تو را است سپاس ای خدای من، که توانمندی بی‌شکست هستی، و مهلت دهنده‌ای بی‌شتاب، این جایگاه کسی است که اعتراف می‌کند برای تو به کوتاهی نمودن، و بر خود گواهی می‌دهد به تباهکاری!

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْمَحْمَدِيَّةِ الرَّفِيعَةِ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِالْعَلَوِيَّةِ الْبَيْضَاءِ، فَأَعِدْنِي مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَشَرِّ مَنْ يُرِيدُ بِي سُوءًا، فَإِنَّ ذَلِكَ لَا يَضِيقُ عَلَيْكَ فِي وُجْدِكَ، وَلَا يَتَكَادُكَ فِي قُدْرَتِكَ وَأَنْتَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. [1]

خداوندا من به سوی تو تقرب می‌جویم به جایگاه بلند محمدی، و به تو روی می‌آورم به مقام درخشان علوی، پس مرا پناه ده از شر آنچه آفریده‌ای، و از شر هر کس که بدخواه من باشد، که آن بر تو گران نیاید در توانایی‌ات، و تو را سنگین نباشد در قدرتت، و تو بر هر چیزی توانا هستی.

اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي بِتَرْكِ الْمَعَاصِي مَا أَبْقَيْتَنِي، وَارْحَمْنِي بِتَرْكِ تَكْلِيفِ مَا لَا يَعْينِي، وَارْزُقْنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا يُرْضِيكَ عَنِّي، وَالْزِمْ قَلْبِي حِفْظَ كِتَابِكَ كَمَا عَلَّمْتَنِي،

خداوندا مرا رحم کن به ترک نمودن معصیت‌ها تا وقتی که مرا باقی داشته‌ای، و رحم کن مرا به ترک نمودن تحمل آنچه مرا بایسته نیست، و روزی کن مرا نگرشی نیکو را در آنچه تو را از من خشنود سازد، و قلب مرا ملزم ساز به حفظ کتابت، آنگونه که مرا آموخته‌ای،

وَاجْعَلْنِي أَتْلُوهُ عَلَي مَا يُرْضِيكَ بِهِ عَنِّي، وَنَوِّزْ بِهِ بَصْرِي، وَأَوْعِهِ سَمْعِي، وَأَشْرَحْ بِهِ صَدْرِي، وَفَرِّجْ بِهِ عَن قَلْبِي، وَأَطْلِقْ بِهِ لِسَانِي، وَاسْتَعْمَلْ بِهِ بَدَنِي، وَاجْعَلْ فِي مِنَ الْحَوْلِ وَالْقُوَّةِ مَا يُسَهِّلُ ذَلِكَ عَلَي، فَإِنَّهُ لَأَحْوَلُ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَيْلِي وَنَهَارِي، وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي، وَمُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ، فِي عَافِيَةٍ مِنْكَ، وَمُعَافَاةٍ وَبَرَكَاتٍ مِنْكَ.

و بگذار مرا که آن را تلاوت کنم، به شیوه‌ای که تو را از من خشنود سازد، و نورانی کن به آن دیده‌ام را و شنوائی‌ام را گیرای آن ساز، و سینه‌ام را به آن گشاده فرما، و قلبم را به آن آسودگی بخش، و رها کن به آن زبانم را، و به

کار گیر به آن بدنم را، و قرار بده در من از نیرو و قدرت آنچه را که آسان سازد آن را بر من، که نیست نیرو و نه قوتی جز به تو. خداوندا قرار ده شب و روز، و دنیا و آخرت، و حرکت و سکونم در عافیتی از ناحیه تو، و سلامت دادن و برکتی از نزد تو.

اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِي، وَأَمَلِي وَإِلَهِي، وَغِيَاثِي وَسَنْدِي، وَخَالِقِي وَنَاصِرِي وَثِقَتِي وَرَجَائِي، لَكَ مَحْيَايَ وَمَمَاتِي، وَلَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي، وَبِيَدِكَ رِزْقِي وَإِلَيْكَ أَمْرِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، مَلَكَتَنِي بِقُدْرَتِكَ، وَقَدَّرْتَ عَلَيَّ بِسُلْطَانِكَ، لَكَ الْقُدْرَةُ فِي أَمْرِي وَنَاصِيَتِي بِيَدِكَ،

خداوندا تو پروردگار و مولا و سرور و آرزو و خداوند و فریاد رس و تکیه گاه و آفریدگار و یاور و محل اطمینان و امید من هستی، برای تو است زندگی و مرگم، و برای تو است شنوایی و بینایی ام، و در دست توست روزی ام، و به سوی تو است امر من در دنیا و آخرت، مرا مالک شدی با قدرتت، و بر من قدرت یافتی با تسلطت، تو راست قدرت در امر من، و اختیارم در دست تو است.

لَا يَحُولُ أَحَدٌ دُونَ رِضَاكَ، بِرَأْفَتِكَ أَرْجُو رَحْمَتَكَ، وَبِرَحْمَتِكَ أَرْجُو رِضْوَانَكَ، لِأَرْجُو ذَلِكَ بِعَمَلِي فَقَدْ عَجَزَ عَنِّي عَمَلِي، فَكَيْفَ أَرْجُو مَا قَدْ عَجَزَ عَنِّي؟! أَشْكُو إِلَيْكَ فَاقْتِي، وَصَعَفَ قُوَّتِي، وَإِفْرَاطِي فِي أَمْرِي، وَكُلُّ ذَلِكَ مِنْ عِنْدِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، فَكَفِّنِي ذَلِكَ كُلَّهُ.

کسی در برابر رضایت نیرویی ندارد، به مهربانی ات امیدوار به رحمت هستم، و به رحمتت، امید به رضوان تو دارم، امیدوار نیستم آن را با عملم، که عمل من در مورد من ناتوان مانده است، پس چگونه امیدوار باشم به آنچه در مورد من ناتوان مانده است؟! شکایت می برم به تو بی چیزی و سستی نیرو و از حد گذشتنم را در امرم، و همه آن از نزد من است و آنچه تو به آن از من داناتر هستی، پس کفایت کن برای من آن را تماماً.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ رُفَقَاءِ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ، وَإِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ، وَيَوْمَ الْفَرَجِ الْأَكْبَرِ مِنَ الْأَمِينِ قَامَتِي، وَبِتَيْسِيرِكَ فَيْسِرُ لِي، وَبِإِظْلَامِكَ فَأُظْلِمَنِي، وَبِمَفَازَةِ مِنَ النَّارِ فَجَنِّبْنِي، وَلَا تُسَمِّنِي السُّوءَ وَلَا تُخْزِنِي، وَمِنَ الدُّنْيَا فَسَلِّمْنِي، وَحُجَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَلَقِّنْنِي، وَبِذِكْرِكَ فَذَكِّرْنِي، وَلِئِيْسَرِي فَيْسِّرْنِي،

خداوندا مرا قرار ده از همراهان محمد حبیبیت، و ابراهیم خلیلت، و در روز پریشانی بزرگ از ایمنی یافتگان پس مرا ایمنی ده، و با آسان ساختنت مرا آسانی بخش، و با سایبانی ات مرا زیر سایه گیر و با رها نمودن از آتش، نجاتم ده، و مرا به بدی نشان مکن و رسوایم مساز، و از دنیا سلامتت بخش، و روز قیامت به من حجتت را تلقین کن، و با یادت مرا یادآوری کن، و برای آسانی آسانی ام بخش،

وَلِلْعُسْرِ فَجْتَنِّي، وَلِلصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا فَأَلْهِمْنِي، وَلِعِبَادَتِكَ فَوَقِّمْنِي، وَفِي الْفِقْهِ وَمَرْضَاتِكَ فَاسْتَعْمِلْنِي،
وَمِنْ فَضْلِكَ فَارْزُقْنِي، وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ فَبَيِّضْ وَجْهِي، وَحَسَابًا يَسِيرًا فَحَاسِبْنِي، وَبِقَبِيحِ عَمَلِي فَلَا تَفْضَحْنِي، وَبِهَذَاكَ
فَاهْدِنِي، وَبِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ فَتَبَّتْنِي،

و از سختی رهایی ام ده و برای نماز و زکات، مادام که زنده باشم الهام عنایت فرما، و برای عبادتت توفیقم ده،
و در آگاهی و خشنودیات مرا به کار گیر، و از فضلت مرا روزی ده، و روز قیامت چهره ام را سفید گردان، و مرا
به حسابی آسان محاسبه فرما، و با زشتی عملم رسوایم مکن، و با هدایتت راهنمایی ام فرما، و با گفتار ثابت در
زندگی دنیا و در آخرت، استوارم ساز،

وَمَا أَحْبَبْتَ فَحَبِّبْهُ إِلَيَّ، وَمَا كَرِهْتَ فَبَعْضُهُ إِلَيَّ، وَمَا أَهَمَّنِي مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَكَفِّنِي، وَفِي صَلَاتِي وَصِيَامِي
وَدُعَائِي وَنُسُكِي وَشُكْرِي وَدُنْيَائِي وَآخِرَتِي فَبَارِكْ لِي، وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ فَابْعَثْنِي، وَسُلْطَانًا نَصِيرًا فَاجْعَلْ لِي، وَظَلْمِي
وَجَهْلِي وَإِسْرَافِي فِي أَمْرِي فَتَجَاوِزْ عَنِّي،

و آنچه را دوست داری محبوب من فرما، و آنچه را نمی پسندی برایم ناخوشایند ساز، و آنچه را از دنیا و آخرت
مرا اندوهگین ساخته، کفایتم کن، و در نماز و روزه و دعا و طاعت و سپاسگزاری و دنیا و آخرتم مرا برکت
عنایت نما، و به جایگاه ستوده مرا برانگیز، و سلطان یاری شده ای برایم قرار ده، و ظلم و نادانی و زیاده روی
در کارم را بر من ببخش،

وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَخِيَا وَالْمَمَاتِ فَخَلِّصْنِي، وَمِنْ الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ فَتَجَنَّبْنِي، وَمِنْ أَوْلِيَائِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
فَاجْعَلْنِي، وَأَدِّمْ لِي ضَالِحَ الَّذِي آتَيْتَنِي، وَبِالْحَلَالِ عَنِ الْحَرَامِ فَأَغْنِنِي، وَبِالطَّيِّبِ عَنِ الْخَبِيثِ فَكَفِّنِي.

و از فتنه زندگی و مرگ رهایی ساز، و از زشتکاری ها آنچه از آن آشکار است و آنچه پنهان، نجاتم ده، و روز
قیامت مرا از اولیایت قرار ده، و پیوسته ساز برای من نیکی هایی را که به من داده ای، و با حلال مرا از حرام
بی نیاز کن، و با پاکی از پلیدی کفایتم کن.

أَقْبَلْ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ إِلَيَّ وَلَا تَصْرِفْهُ عَنِّي، وَإِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ فَاهْدِنِي، وَلِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى فَوَقِّمْنِي. اللَّهُمَّ
إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ، وَالْكِبْرِيَاءِ وَالتَّعْظِيمِ وَالخِيَلَاءِ، وَالْفَخْرِ وَالْبَدَخِ، وَالْأَشْرِ وَالْبَطْرِ، وَالْإِعْجَابِ بِنَفْسِي
وَالجَبَرِيَّةِ، رَبِّ فَتَجَنَّبْنِي.

با روی مبارکت به من روی آور، و آن را از من مگردان، و به راهت که راست است، هدایتم نما و برای آنچه
دوست داری و می پسندی، توفیقم ده. خداوندا به تو پناه می برم از ریا و شهرت طلبی، و تکبر و بزرگی جویی و

خودپسندی و فخرفروشی و خود بزرگ بینی و سرمستی، و ناسپاسی و از خود راضی شدن و جبری بودن، پروردگارا، تو نجاتم ده.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْبُخْلِ وَالْحَرِصِ وَالْمُنَافَسَةِ وَالْغَشِّ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الطَّمَعِ وَالطَّبَعِ وَالْهَلَعِ وَالْجَزَعِ وَالزَّيْغِ وَالْقَمَعِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُغْيِ وَالظُّلْمِ وَالْإِعْتِدَاءِ وَالْفَسَادِ وَالْفُجُورِ وَالْفُسُوقِ.

و به تو پناه می‌برم از ناتوانی و بخل، و حرص و همچشمی نمودن و فریبکاری. و به تو پناه می‌برم از آز و سرشت و سیری ناپذیری و بی‌تابی و انحراف و سرکوبی. و به تو پناه می‌برم از سرکشی و ستم و تعدی و فساد و فجور و خروج از طاعت.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخِيَانَةِ وَالْعُدْوَانِ وَالطُّغْيَانِ. رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ وَالْقَطِيعَةِ وَالسَّيِّئَةِ وَالْفَوَاحِشِ وَالذُّنُوبِ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْإِثْمِ وَالْمَأْثِمِ وَالْحَرَامِ وَالْمُحَرَّمِ وَالْخَبِيثِ وَكُلِّ مَا لَأْتِحِبُّ.

و به تو پناه می‌برم از خیانت و ستم و سرکشی. پروردگارا و پناه می‌برم به تو از معصیت و بریدن از حق و بدکاری و زشت‌کاری‌ها و گناهان. و به تو پناه می‌برم از گناه و وسیله گناه، و حرام و حرام شده، و پلید گشته و هر چه را که دوست نداری.

رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَبَغْيِهِ وَظُلْمِهِ وَعَدَاوَتِهِ، وَشَرِّكَهٖ وَزَبَانِيَّتِهِ وَجُنْدِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا

پروردگارا به تو پناه می‌برم از شر شیطان و سرکشی و ظلم و دشمنی، و دام و یاران و لشکریان او، و به تو پناه می‌برم از شر آنچه از آسمان فرود می‌آید و آنچه به آن بالا می‌رود

وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ مِنْ دَابَّةٍ وَهَامَّةٍ أَوْ جِنٍّ أَوْ إِنْسٍ مِمَّا يَتَحَرَّكُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا دَرَأَ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ كَاهِنٍ وَسَاحِرٍ وَزَاكِنٍ وَنَافِثٍ وَرَاقٍ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ حَاسِدٍ وَبَاغٍ وَنَافِسٍ، وَطَاغٍ وَظَالِمٍ وَمُتَعَدِّ وَجَائِرٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَمَى وَالصَّمَمِ وَالْبُكْمِ وَالْبَرَصِ وَالْجَذَامِ وَالشَّكِّ وَالرَّيْبِ،

و به تو پناه می‌برم از شر آنچه آفریده‌ای از جنبنده و خزنده، یا جن و انس از آنچه حرکت می‌کند، و به تو پناه می‌برم از شر آنچه در زمین آفریده شده، و آنچه از آن خارج می‌شود، و پناه می‌برم به تو از شر هر کاهن و جادوگر و مشتبه‌گرداننده، و وسوسه‌گر و بالا رونده‌ای. و به تو پناه می‌برم از شر هر حسود و ستمکار و بدچشم، و ستمکار تعدی کننده و ستمگری، و پناه می‌برم به تو از کوری و کری، و لالی و پیسی، و جذام و شک و تردید،

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَسْلِ وَالْكَسَلِ وَالْعَجْزِ وَالْتَفْرِيطِ وَالْعَجَلَةِ وَالْتَضْيِيعِ وَالْتَفْصِيرِ وَالْإِنْطَاءِ، وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى. رَبِّ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَالْفَاقَةِ وَالْحَاجَةِ وَالْمَسْأَلَةِ وَالضَّيْعَةِ وَالْعَائِلَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقَلَّةِ وَالذَّلَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الضَّيْقِ وَالشَّدَّةِ وَالْقَيْدِ وَالْحَبْسِ وَالْوَثَاقِ وَالسُّجُونِ وَالْبَلَاءِ، وَكُلِّ مَخُوفٍ وَمُصِيبَةٍ لِأَصْبَرَ لِي عَلَيْهَا، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

و به تو پناه می‌برم از ترس و ضعف و سستی، و ناتوانی و کوتاهی نمودن، و شتاب و تباهاکاری و کندی و دیر نمودن، و به تو پناه می‌برم ای پروردگام از شر آنچه آفریدی در آسمان‌ها و زمین و آنچه میان آنهاست و آنچه در زیر زمین است. پروردگارا و به تو پناه می‌برم از فقر و بی‌چیزی و نیاز و گدایی، و تباها گشتن و عائله‌مند بودن بدون درآمد و به تو پناه می‌برم از کم‌نوایی و خواری، و به تو پناه می‌برم از تنگی و سختی، و در بند بودن و بازداشت، و دستبند و زندان‌ها، و بلا و هر امر ترسناکی و مصیبتی که مرا بر آن صبر نباشد، اجابت کن ای پروردگار جهانیان.

اللَّهُمَّ أَعْطِنَا كُلَّ الَّذِي سَأَلْنَاكَ، وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ عَلَى قَدْرِ جَلَالِكَ وَعَظَمَتِكَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

خداوندا ما را عطا کن همه آنچه را که از تو درخواست نمودیم، و ما را بيفزای از فضلت به قدر شکوه و عظمتت، به حق آنکه نیست خدایی جز تو که عزیز و حکیمی.

پی‌نوشت:

[1] در «خ» اضافه نموده است

فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَدَوَامِ تَوْفِيقِكَ مَا اتَّخَذَهُ سُلْمًا أَعْرُجُ بِهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ وَأَمِنْ بِهِ مِنْ عِقَابِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

«پس ببخش مرا ای خدای من از رحمتت و استمرار توفیقت آنچه را به کار گیرم آن راه نردبانی که با آن بالا روم به سوی خشنودیات و به آن ایمنی یابم از کيفرت ای مهربان‌ترین مهربانان.»